

•

ძველი ფიქრები ისევ დგებიან,
ალბათ ასეა ნება განგების.
ცაზე ურიცხვი ვარსკვლავებია,
და ცა ინთება, როგორც კანდელი.

ჩემს სურვილს ციხის კედლები ფარავს,
ელავს თბილისი დ შუქი გაბმული.
საკანში ბინდი შემოიპარა,
სადაც მე ვზივარ სულგანაბული.

მე სხვა ვარ, ხალხი სხვაგვარად მიცნობს
და ჩუმად ვიტან წამებას ამდენს.
სხვა ვინ მიხვდება, მხოლოდ მე ვიგრძნობ
ჩემს დაფიქრებას გაქვავებამდე.